

forpligtet til i henhold til FN-konventionerne, og at fremtidige rapporter selvfølgelig vil blive afleveret rettidigt. Der har været slør i den rettidige rapportering, men det er heldigvis nu overstået, og vi skal selvfølgelig sikre, at vi opfylder vores forpligtelser til rapportering i rette tid.

Helen Beim (S):

På Socialdemokratiets vegne vil jeg udtrykke tilfredshed med regeringens håndtering af det omfattende arbejde, der er med FN-samarbejdet Danmark og FN imellem, og vi er som sagt godt tilfredse.

Det fremgik tydeligt af udenrigsministerens tale her fra talerstolen, hvorledes man har håndteret det, og hvorledes man også i fremtiden vil håndtere de relevante spørgsmål, der er i det arbejde.

Hermed vil jeg afvise beslutningsforslaget.

Jens Hald Madsen (V):

Der skal ikke være nogen tvivl om, at Venstre naturligvis kan støtte, at rapporter, som Danmark skal indlevere til FN's Menneskerettighedskommission bliver afleveret rettidigt, og det kan jeg også forstå bliver gjort nu.

Det andet spørgsmål, der bliver rejst, er, hvorvidt rapporterne skal behandles i Folketinget og eventuelt sendes til høring i relevante organisationer, inden de bliver afsendt. Det kan Venstre ikke tilslutte sig.

Det nuværende rapporteringsforløb foregår i fuld offentlighed. Vi hørte, at der nu også bliver fremsendt rapporter til de frivillige organisationer, og at det nu sågar foregår på Internet. Jeg mener, at rapporterne først er brugbare til debat i Folketinget og hos de frivillige organisationer, når vi har hørt svaret fra FN. Når vi har hørt komiteens eventuelle anbefalinger og henstillinger, er der grundlag for en ordentlig debat. Alternativet ville være, at vi skal igennem papirmøllen to gange, da jeg går ud fra, at de så skulle komme tilbage igen.

Jeg synes, vi har rigeligt med bureaukrati og papir, så det kan vi ikke støtte, og dermed støtter vi den redegørelse, vi fik af udenrigsministeren.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil blot sige til Venstres ordfører, at hensigten med forslaget om at have en høringsfase – for man kan godt sige, at det i virkeligheden

handler om en høringsfase – inden der afgives en officiel rapport fra dansk side, ikke er at skabe bureaukrati, men at forebygge det problem, at Danmark kommer i den situation, at vi ved eksaminationen får en meget dårlig karakter.

Det er jo skadeligt for Danmarks omdømme, og derfor kunne det efter vores opfattelse være nyttigt, at der skete en høring, inden rapporten blev afgivet, således at nogle af problemerne måske endda kunne blive afhjulpet, inden vi kom i den pinlige internationale situation, at Danmark fik dårlige karakterer på menneskerettighedsområdet, således som det altså er sket i nogle tilfælde, f.eks. med hensyn til varetægtsarrest og isolationsfængsel. Det er årsagen.

Jeg vil gerne spørge Venstres ordfører: Kunne det ikke give anledning til overvejelser hos Venstre, om man på den måde kunne forebygge, at Danmark blev ringe anset internationalt?

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Jeg skal ikke lægge skjul på, at vi da ser positivt på, at der ikke skal begås nogen fejl i det. Jeg synes bare, at der ved det her forslag er en risiko for, at vi generelt set får en dobbeltbehandling af det.

Jeg synes egentlig, at der er så megen offentlighed, og jeg har egentlig også stor tillid til det, der, selv om der har været fejltagelser, er foregået, at jeg mener, det er nok med behandlingen, efter at vi har hørt svaret fra FN. Det synes jeg altså er den mest logiske og den mest effektive arbejdsgang.

Agnete Laustsen (KF):

Der vil formentlig være bred enighed om, at Danmark naturligvis skal aflevere sine rapporter til FN's Menneskerettighedskommission til tiden. Vi kan derfor fra konservativ side støtte forslaget om at opfordre regeringen til for fremtiden at tage afleveringsfristerne alvorligt.

Vi har altid holdt en høj profil på menneskerettighedsområdet, og det er derfor også vigtigt, at vi holder vores egen sti ren, også når det kommer til de formelle frister for indlevering af rapporter og menneskerettigheder i Danmark. En forsinkelse på 5 år – ikke 5 måneder, men 5 år – og 11 officielle rykkere fra FN's generalsekretær er vanskelig at bortforklare, og det er nok også derfor, at udenrigsministeren undlod at omtale den. Ministeren gjorde derimod meget ud af at forklare proceduren omkring rapporternes behandling, og det vil jeg gerne takke for.